

służbę lub ubiegających się o przyjęcie do służby w terenowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej,

- 2) przychodnie przyzakładowe i międzyzakładowe — w stosunku do osób pełniących służbę lub ubiegających się o przyjęcie do służby w resortowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej,
- 3) zakłady wojskowej służby zdrowia — w stosunku do osób pełniących służbę lub ubiegających się o przyjęcie do służby w ochronie przeciwpożarowej w jednostkach (instytucjach) wojskowych i przedsiębiorstwach państwowych podległych Ministrowi Obrony Narodowej,
- 4) zakłady kolejowej służby zdrowia — w stosunku do osób pełniących służbę lub ubiegających się o przyjęcie do służby w ochronie przeciwpożarowej w zakładach pracy objętych opieką lekarską tej służby zdrowia,
- 5) zakłady służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — w stosunku do osób pełniących służbę lub ubiegających się o przyjęcie do służby w ochronie przeciwpożarowej w jednostkach resortu spraw wewnętrznych oraz w stosunku do słuchaczy szkół pożarniczych i osób ubiegających się o przyjęcie do takich szkół,
- 6) jednostki organizacyjne zespołów opieki zdrowotnej (przychodnie rejonowe i ośrodki zdrowia) — w stosunku do pozostałych osób.

§ 8. 1. Badania lekarskie, o których mowa w § 4 i 5, polegają na badaniu ogólnym. W razie potrzeby przeprowadza się badania specjalistyczne lub badania laboratoryjne dodatkowe albo poddaje się badaną osobę obserwacji szpitalnej.

2. Jeżeli zachodzi potrzeba przeprowadzenia badań specjalistycznych, których zakład służby zdrowia przeprowadzający badanie lekarskie nie może wykonać we własnym zakresie, zakład ten kieruje badaną osobą do innego właściwego zakładu służby zdrowia w celu przeprowadzenia takich badań.

3. Zakład służby zdrowia przeprowadzający badanie lekarskie wpisuje wyniki tego badania do dokumentacji lekarskiej, którą również przechowuje.

§ 9. W wyniku przeprowadzonego badania lekarskiego zakład służby zdrowia wydaje orzeczenie lekarskie.

Orzeczenie lekarskie powinno ustalać kategorię zdrowia, do której badana osoba została zaliczona, lub trwałą niezdolność do służby w ochronie przeciwpożarowej. Orzeczenie należy przekazać jednostce ochrony przeciwpożarowej, która wydała skierowanie na badanie lekarskie.

§ 10. 1. W razie niezaliczenia funkcjonariusza pożarnictwa lub słuchacza szkoły pożarniczej do jednej z trzech kategorii zdrowia zakład służby zdrowia przeprowadzający badanie orzeka o jego trwałej niezdolności do służby w ochronie przeciwpożarowej, przygotowując odpowiednią dokumentację lekarską. Orzeczenie lekarskie zakład służby zdrowia przekazuje jednostce ochrony przeciwpożarowej, która wydała skierowanie na badanie lekarskie.

2. Zakład służby zdrowia postępuje w sposób określony w ust. 1, także w razie gdy wynik przeprowadzonego badania lekarskiego wskazuje, że stan zdrowia funkcjonariusza pożarnictwa (słuchacza szkoły pożarniczej) uniemożliwia mu pełnienie służby na zajmowanym stanowisku (pełnienie dotychczasowej funkcji) przez okres przekraczający 12 miesięcy.

§ 11. Osoby, które pełnią lub mają pełnić służbę w ochronie przeciwpożarowej na stanowiskach wymagających szczególnych kwalifikacji lub w warunkach szkodliwych dla zdrowia, obowiązane są niezależnie od badań lekarskich, o których mowa w zarządzeniu, poddawać się badaniom lekarskim określonym w odrębnych przepisach.

§ 12. Jednostki organizacyjne ochrony przeciwpożarowej współdziałają z zakładami służby zdrowia przeprowadzającymi badania. Jednostki te obowiązane są w szczególności:

- 1) ustalać z zakładami służby zdrowia terminy badań lekarskich funkcjonariuszy pożarnictwa (słuchaczy szkół pożarniczych),
- 2) prowadzić kontrolę wykonywania przez funkcjonariuszy pożarnictwa (słuchaczy szkół pożarniczych) obowiązku zgłaszania się na okresowe i kontrolne badania lekarskie,
- 3) przechowywać orzeczenia lekarskie, o których mowa w § 9.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *S. Kowalczyk*
Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *M. Słowiński*

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 20 września 1977 r.

w sprawie wydawania przepustek granicznych w celach służbowych.

Na podstawie § 1 pkt 3 lit. a) uchwały nr 823a Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1954 r. o zakresie działania Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz jego organów te-

renowych (Monitor Polski z 1955 r. Nr 8, poz. 83) oraz w związku z umowami i porozumieniami dotyczącymi stosunków prawnych na granicach państwowych: polsko-ra-

dzieckiej z dnia 15 lutego 1961 r. (Dz. U. Nr 47, poz. 253 i 254), między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną z dnia 28 października 1969 r. (Dz. U. z 1970 r. Nr 21, poz. 170 i 171), polsko-czechosłowackiej z dnia 17 grudnia 1971 r. oraz Porozumieniem między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej z dnia 8 lipca 1971 r. o współpracy przy dokonywaniu kontroli kolejowego i drogowego ruchu granicznego zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepustki graniczne uprawniające do przekroczenia granicy mogą być wydawane osobom, które:

- 1) dokonują kontroli granicznej, celnej, weterynaryjnej, fitosanitarnej i sanitarnej w kolejowych i drogowych przejściach granicznych,
- 2) wykonują prace związane z utrzymywaniem znaków granicznych, prace przy urządzeniach komunikacyjnych i innych urządzeniach technicznych, prace przy mostach i budowlach wodnych, roboty regulacyjne na wodach granicznych, prace pomiarowe, prace związane z utrzymywaniem i kontrolą urządzeń komunalnych oraz prowadzeniem i obsługą pociągów, prace na stacjach zdawczo-odbiorczych oraz inne prace w pobliżu granicy państwowej, stosownie do porozumień zawartych między właściwymi organami Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a organami państwa sąsiedniego.

§ 2. 1. Przepustki graniczne wydają komendy wojewódzkie Milicji Obywatelskiej właściwe według miejsca stałego pobytu osoby zainteresowanej na wniosek organu administracji państwowej lub kierownika przedsiębiorstwa, zakładu lub instytucji zatrudniającej osobę wykonującą pracę wymienioną w § 1.

2. Wniosek o wydanie przepustki granicznej może być indywidualny lub zbiorowy i powinien zawierać dane personalne osoby zainteresowanej oraz określać cel przekroczenia granicy, przejście graniczne lub rejon, a także miejsce i okres wykonywania prac.

3. Komendy wojewódzkie Milicji Obywatelskiej o wydaniu przepustki granicznej niezwłocznie zawiadamiają właściwego terytorialnie pełnomocnika granicznego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Zawiadomienie nie jest

wymagane w razie wydania przepustek osobom zatrudnionym w przejściach granicznych.

§ 3. Przepustki graniczne wystawiane są na okres wykonywania prac, nie dłuższy jednak niż jeden rok.

§ 4. Organ administracji państwowej lub kierownik przedsiębiorstwa, zakładu lub instytucji, na którego wniosek wydano przepustkę graniczną, zwraca ją właściwej komendzie wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej po wykonaniu pracy lub jeżeli zmienione obowiązki pracownika nie wymagają przekraczania granicy.

§ 5. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do przekraczania granicy państwowej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną na podstawie Konwencji o małym ruchu granicznym, podpisanej w Pradze dnia 4 lipca 1959 r. (Dz. U. z 1960 r. Nr 27, poz. 153 i 154).

§ 6. Przepustki graniczne wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wystawione.

§ 7. Tracą moc:

- 1) zarządzenie nr 126 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 sierpnia 1961 r. w sprawie ułatwień przy przekraczaniu polsko-radzieckiej granicy państwowej w celu wykonania prac w jej obrębie, zmienione zarządzeniem nr 81 z dnia 24 sierpnia 1968 r.,
- 2) zarządzenie nr 70 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 maja 1971 r. w sprawie wydawania przepustek granicznych uprawniających do przekraczania granicy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną,
- 3) zarządzenie nr 123 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17 listopada 1972 r. w sprawie wydawania przepustek granicznych uprawniających do przekraczania granicy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną w celach służbowych.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: S. Kowalczyk

130

ZARZĄDZENIE MINISTRA NAUKI, SZKOLNICTWA WYŻSZEGO I TECHNIKI

z dnia 27 września 1977 r.

w sprawie nagradzania i wyróżniania studentów przodujących w nauce oraz warunków korzystania przez studentów z domów i stołówek studenckich.

Na podstawie art. 50 ust. 3 i art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1973 r. Nr 32, poz. 191) zarządza się, co następuje:

§ 1. Studenci przodujący w nauce i wykazujący się wzorową postawą moralno-obywatelską mogą otrzymywać następujące nagrody: